

ת"פ 27018/01/22 - משה איראם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27018-01-22 מדינת ישראל נ' איראם (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2022\137

מספר בקשה: 5

בפני כבוד השופט אמנון כהן
מבקשים
נגד
משיבים
משה איראם (עציר)
מדינת ישראל

החלטה

בעת הדיון שהתקיים אתמול בפני, ביקשה המאשימה ליתן לה אורכה להגשת תעודת חיסיון עד סוף חודש זה.

ב"כ הנאשם התנגד למתן האורכה ובתום הדיון, נעתרתי לבקשתו להשלים טענותיו בכתב.

ב"כ הנאשם טען, כי שופט המעצרים העניק למאשימה אורכה בת 45 יום להוצאת תעודת חיסיון

וכי אורכה זו הסתיימה ביום 27.2.22.

בנוסף, טען, כי שופט המעצרים סירב לעיין בחומר החסוי.

בנוסף, טען, כי מתן אורכה נוספת, יפגע בהגנת הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה, כי מדובר בחומר רב ובעומס הקיים בפרקליטות.

לגבי הדיון וההחלטה שניתנה על ידי שופט המעצרים, אין בכוונתי להתייחס ואני מניח שהוגש ערר על החלטתו לעצור את הנאשם עד תום ההליכים.

טענת המאשימה, אינה מקובלת ונראה, כי מדובר ברשלנות. יחד עם זאת, מדובר בשישה אישומים המיוחסים לנאשם, חלקם חמורים מאד. [סחיטה בכוח, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות, השחתת פני מקרקעין, נוהג במת שלא בכבוד, תקיפה סתם ונסיון לקשירת קשר לרצח בנסיבות מחמירות].

בנסיבות אלה, האינטרס הציבורי הינו להיעתר לבקשת המאשימה.

יפים לעניין זה דבריו של השופט מ. שמגר כתוארו אז, בעניין מרדכי בוטרשווילי נגד מדינת ישראל [ב"ש 220/82 פ"ד לו[2] עמ' 132].

בהחלטה נקבע, כי ליקוי בפעולות התביעה דורש הסקת מסקנות, ובמקרה ראוי גם פעולות משמעתיות או משפטיות נגד האחראי, אך בדרך כלל אין הצדקה לכך, שבשל הליקוי יענוש בית המשפט את הציבור ויסכן את שלומו, על ידי כך שישחרר מן המעצר את מי שהחזקתו בו מתחייבת לאור מכלול הנתונים.

אשר על כן, אני מאריך המועד להוצאת תעודת חיסיון עד יום 29.4.22.

המזכירות תעביר העתק מהחלטה זו לפרקליט המחוז.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, בהעדר
הצדדים.